

VOLYM

Museum Anna Nordlander

”NU”

Måleri

Utställningen pågår 5 maj 2020–9 september 2020.

”NU”

Måleriets bredd på Museum Anna Nordlander

Curatorn Madeleine Sillfors tar generöst emot mig i den för allmänheten stängda utställningen. Med förhoppningar om att öppna upp dörrarna igen i augusti, står målningarna redo att möta sin publik. Utställningen ”NU” i konsthallen på M.A.N rymmer en diversitet skapad av åtta konstnärer, de flesta av dem med koppling till Västerbotten. Sillfors berättar att tanken bakom ”NU” är att visa på den bredd måleriet besitter, både i materialval och uttryck. De åtta medverkande konstnärerna visar tydligt på måleriets möjligheter genom att tänja på gränser och grundligt utforska mediets egenskaper.

Sara Forsström är en av tre konstnärer hemmahörande i Västerbotten, närmare bestämt Skellefteå. I hennes installation ryms landsbygden bekanta sågbock, en presennings nonchalanta hängande, en diskoscens glitter och västerbottniska landskap. Det låter kanske som en svår kombination, men de tre verken samspekar med måleriet som bindemedel. Verket *Arctic Glimt* ses underifrån på sin plats, horisontellt hängande en bit nedanför konsthallens tak. Ramen är prydd med remsor av ett metallgolv på ytterkant och tunna hängande glitterremsor som på tre av målningens kanter stillsamt rör sig med luften. Bildytan tycks föreställa ett vinterlandskap, kanske i ett vagt minne, eller i fantasin. Glitterremsorna ger landskapet liv genom silvriga reflektioner på dukens yta. Tankarna går från naturen till ett glamoröst nattliv, där målningen blir undersidan av en scen, med spår av scengolvets räfflade metall och dekorens glitter. Glitter som för övrigt är Forsströms stora inspirationskälla. Naturens och scenernas glitter – allt glitter. Glittret återkommer i verket *Map Shimmer Curtain* där konstnären återskapat glittrets förföriska effekt i olja på pannå varsamt förseglad i en plastficka i PVC, hängande i snöre på en krok. Tillbaka till den välbekanta närmiljön på landsbygden ses en målning av utvald plats vid Arboretum Norr avbildad i olja på duk. En duk förklädd till presenning med förstärkt kant och metallöglor för att binda fast. Målningen som bär titeln *Arboretum* visar en avbildad del av Arboretum Norr, ett område längs Umeälven med träd och buskar planterade från olika delar av världen. Ett möte mellan det nära och det fjärran.

Umeåkonstnären Judith Kristensen visar en bildsvit av nio målningar som alla ger anspråk på en uppväxt i Norrland, kantad av tristess men också av ett lugn. En flicka metar vid en sjö i *Transtemporal self portrait 1* och *2*. I *Pine Tree Skyline 1* och *2*, far en Volvo fram längs skogsvägens eviga upprepning, en åker vid skogens rand under dygnets dunkla timmar. Ett huvud vilar på en kudde – nej! - en påse med akvariefiskar i verken *Aquarium Pillow 1* och *2*. Visst minns jag timmarna då inget fanns att göra, då det pillrades på en flik i tapetvådens kant, då inga skärmar fanns att tillgå för att tillgodose en måhända nutida rädsla för ingenting-att-göra. Det är minnesfragment ur barndomen, transparenta och skira. Kristensen som ägnat stor del av sitt konstnärskap åt tecknandets medium tar sig an måleriet som en förlängning av teckningen. Penseldragen är djärva, de tunna klara färgstråken likaså. Måleriet är direkt och motiven relaterbara. Under en vår av isolering, om än på deltid, träder minnen av tristessens känsla fram starkare samtidigt som en längtar ut. Ut på skogsbilvägen, till skogen själv, eller till sjön

VOLYM

för att meta. Bilderna inger lugn och en skavande ensamhet. Serien är placerad i en grupp där bilden ovan hänger samman med den undre.

Linnéa Therese Dimitriou, även hon baserad i Umeå visar ett måleri som likt Forsström trycker på måleriets gränser genom att visa dem som fysiska objekt. En större glasskiva är placerad i en svart träställning på golvet. På glasskivan ses ett mindre barn, naket som på en sommardag stå bredbent med ryggen vänt mot betraktaren. Måleriet är realistiskt och besitter ett oemotståndligt ljus. Barnet svävar i glaset, som i luft och lämnar en skugga av oljefärgens form på golvet. Skuggan ger måleriet en skulptural egenskap och förstärker den tredimensionella upplevelsen av barnet. Konstverket tituleras *Aim*, som i "sikta". Kanske står den lilla och kissar i det fria, siktar för att undvika rinn längs benen. Målningen inger en känsla av den frihet ett barn erhåller. En frihet som vuxendomen ständigt tycks söka. Dimitriou intresserar sig för det vardagliga i livet, för familj och för vänner, vilket återges i ett traditionellt måleri gärna på objekt, som glas eller speglar. Det finns en lekfullhet med illusioner, med blickar och det vardagliga, det för givet tagna. Glaset som yta för måleriet, tillsammans med möjligheten att vandra runt målningen, ger en generös bild av Dimitriou's process, där de första lagren av färg är de som ses på glasets baksida.

Fyra av de fem resterande konstnärer som visar sina verk i "NU" har tillbringat sin utbildningstid på Umeå konsthögskola, men är idag verksamma i andra delar av Sverige. Siri Elfhag visar en stor målning med drömmarnas surrealism vid namn *An Invitation*. Ida Persson medverkar med två målningar i en serie av fyra med titeln *The Conductor*. Arkitektoniska former som syftar till disciplin och begränsande normer. Jennifer Myerscough visar 16 böcker, målade sida för sida som för att utforska måleriets process i verket *16 Books taken from the Studio Process, 2017 - ongoing*. Olivia Pettersson Fleur arbetar med måleriet som grund för en kollageteknik som speglar det vi inte ser, som radiovågor, strålning och energi. Den enda konstnär utan synlig koppling till Västerbotten är Malmöbaserade Ella Tillema, som med sin serie *Havet ligger blankt när stormen rasar* refererar till samtida flyktingströmmar som motas bort efter sin resa över farliga hav. Det är politiskt och det är gripande.

M.A.N har ett uppdrag att beröra och väcka nyfikenhet. Att provocera och engagera publiken som en medskapare i konstupplevelsen, likt litteratur engagerar sin läsare. "NU" är en aktuell utställning som med ett klassiskt medium visar på ett samtida måleri där de olika uttrycken verkar kompletterande. Det blir aldrig spretigt bredden till trots, och det får en att längta till en vardag där konsten står öppen för allmän beskådan.

Text och foto: Diana Berntsdotter Vallgren.

Presentation av skribent:

Diana Berntsdotter Vallgren, (född 1981), Umeå, har en fil. kand. i kulturanalys med inriktning entreprenörskap 2018 vid Umeå universitet, fil. kand. i konstvetenskap, Uppsala universitet 2019 och läser för närvarande masterprogrammet i digital konstvetenskap vid Uppsala universitet, med examen våren 2021.

Volym 2020-06-26